

Rondom de Kerkdiensten

ds. Arjan van Lagen

Op weg naar de zomer

Met de zondagen na Trinitatis - wij ordenen deze zondagen tot aan de zomer als zondagen na Pinksteren - zijn we al aardig op weg naar de zomer. Maar al of niet met de zomer is ons hoofd, elke zondag is er kerkdienst.

Wat betreft de lezingen gaan we na zondag Trinitatis verder met de lezingen volgens het klassieke jaarrooster, namelijk het Evangelie naar Mattheus.

De dag der vrijheden

Het is traditie geworden om op een zondag op of rond 1 juli de dienst in het kader van de dag der vrijheden te kleuren. Dit jaar wordt dit gedenken op zondag 29 juni gehouden. Deze dag der vrijheden wordt ook wel “keti koti-dag” genoemd, de verbreking van de kettingen (der slavernij) als gedenkdag van de afschaffing van de slavernij in het koninkrijk der Nederlanden. Dus ook in de toenmalige rijksgebieden: Suriname en de Antillen. In een gezamenlijke dienst van Evangelisch-Lutherse Gemeente en de Protestantse Gemeente Bijlmermeer wordt ook dit jaar aandacht gegeven aan dit historisch feit.

Deze dienst is mede voorbereid door een aantal mensen uit beide gemeenten. Na de dienst zijn er lekkere Surinaamse hapjes te koop!

En voor de goede orde: deze dienst begint om 10.00 uur en vindt plaats in de kleine kerkzaal.

Gezamenlijke zomerdiensten

Met de dienst op zondag 5 juli beginnen we met een reeks van zes diensten in de zomertijd die we gezamenlijk houden met de Lutheranen. Deze diensten zullen aanvangen om half tien en worden gehouden in de grote kerkzaal.

Over het thema van de gezamenlijke diensten wordt u in de volgende Opnieuw geïnformeerd.

Wij wensen u allen - op weg naar de zomer - vrede en alle goeds!

Toelichting op de collecten

15 juni: collecte in de Week voor het Werelddiaconaat.

In de (nieuwe) week voor het Werelddiaconaat van 15 tot en met 22 juni staat het medisch werk van Kerk in Actie op Oost-Timor centraal. Voorgaande jaren stond deze collecte altijd in september op het rooster. Veel Timorese kinderen zijn ziek. Luchtweginfecties, huidaandoeningen, diarree en malaria hebben een fatale uitwerking: op Oost-Timor overlijden ruim zes op de honderd kinderen al vóór hun vijfde levensjaar. Kerk in Actie's partnerorganisatie Fusona (voorheen: Yasona geheten) verleent basisgezondheidszorg aan de mensen op Oost-Timor.

De organisatie heeft drie klinieken, waar mensen terecht kunnen voor uiteenlopende behandelingen. Een van deze klinieken is ‘mobiel’: twee stafleden gaan bekapt met een grote tas met apparatuur en medicijnen op pad. Met de brommer of een busje bezoeken ze de mensen in afgelegen dorpen om ook hen medische hulp te verlenen. In al haar werk besteedt Fusona veel aandacht aan adequate voorlichting. Dat is hard nodig, want veel kinderen en volwassenen worden ziek door slechte hygiëne en verkeerde eetgewoonten. Fusona leert de mensen zichzelf goed te verzorgen en gezond te eten. Want voorkomen is beter dan genezen.

Overdenking

153 vissen (Johannes 21: 11)

ds. Arjan van Lagen

We leven in een waterrijk land. Van oudsher was de visvangst, zowel van zoet- als van zoutwatervis, heel belangrijk. Het grote aantal spreekwoorden en gezegden waarin het woord “vis” voorkomt, spreekt dan ook boekdelen. Een paar voorbeelden: “Hij of zij kan zwemmen als een vis; zo gezond als een vis; leven als een vis in het water”. In de bekende vissersplaatsen als Scheveningen, Katwijk of Urk weet men uit ervaring dat vissen op de woelige Noordzee niet zonder risico’s is: de vis wordt duur betaald!

In de vroege kerk werd de vis een van de eerste christelijke symbolen.

Opmerkelijk: niet het kruis, maar de vis.

De vijf letters van het Griekse woord ichtus (vis) vormen de beginletters van de Griekse woorden Jezus Christus, Zoon Gods, Redder/Heiland. Deze naam ichtus vinden we dan ook terug op de muren van de oude catacomben en op de gevel van kerken.

Ook de Bijbelschrijvers hebben de visymboliek in hun boodschap verwerkt.

De bekendste vis in de Bijbel is de grote vis in Jona. De profeet Jona wordt in een storm op zee door een grote vis opgeslokt en na drie dagen uitgespuwd op het droge, er is leven voor hem.

Het verhaal zit vol symboliek: Jona staat voor Israël, de storm voor het goddelijk spreken, de zee voor de dodelijke chaos, het droge voor het nieuwe bestaan.

Duidelijk is de overeenkomst met het sterven van Jezus, drie dagen in het graf en op de derde dag opgestaan uit de dood; er is leven.

In de christelijke traditie is de vis tot een centraal symbool geworden door de betekenis van de vis in het werk van Jezus.

Jezus roept vissers weg van hun net en schip en nodigt hen uit, vissers van mensen te worden. Met de beeldspraak ‘vissers van mensen’ sluit Jezus aan bij de werkervaring van de discipelen. Zij begrijpen meteen wat Hij bedoelt.

Na de opstanding van Jezus uit de dood gaan de discipelen weer vissen. Jezus ontmoet ze daar en op zijn aanwijzingen vangen ze 153 vissen. Dit getal heeft tot allerlei uitleg geleid.

In de tijd van Augustinus was 153 aangemerkt als het 17^e driehoeksgetal ($1+2+3...+17=153$). Augustinus merkt daar bij op, dat 17 de som is van 10 en 7: 10 voor de Tien Woorden (decaloog) en 7 voor de gaven van de Geest.

Hieronymus (een tijdgenoot van Augustinus, die een Joodse opvoeding kreeg) zou hebben opgemerkt dat 17 juist de getalswaarde is van de letters van de Godsnaam JHWH

(het tetragrammaton).

Na 153 in vers 11, volgt in Johannes 21:12 dat zij Hem de vraag niet durven stellen: wie bent U? Omdat zij weten dat het de kyrios is: de HEER; oftewel: JHWH (in de Griekse vertaling van het Eerste Testament -de Septuaginta- is kyrios de vertaling van JHWH).

Kortom: het getal 153 is deelbaar door 17 en 17 is de getalswaarde van de Godsnaam. Het is Gods werk! 153 is ook de getalswaarde van 'de kinderen van God'.

De rijke symboliek van het vangen van die 153 vissen is dat de opdracht gegeven wordt om aan alle volken het evangelie te brengen. De mensen moeten 'gevangen' worden. Ze mogen erbij horen. Het is de bedoeling van God dat alle mensen in de wereld Hem toebehoren.

Deze geweldige opdracht wordt aan ons gegeven. We mogen het evangelie, de blijde boodschap doorgeven aan elkaar en aan de ander ver over onze grenzen. Kerk zijn is ook de uitstraling dat we er zijn voor elkaar, omzien naar de ander, hoe gebrekkig ook. We laten wel eens een visje schieten. Dat is niet erg, zolang we dat van elkaar accepteren.

In Woord en Daad mogen we vissers van mensen zijn en mogen we Jezus gehoorzamen in de opdracht: maak al de volken tot mijn discipelen en doop hen in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest en leer hen dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie heb opgedragen. En houd dit voor ogen: Ik ben met jullie alle dagen tot aan de voltooiing van deze wereld.

NIEUWS UIT DE GEMEENTE

Uit de kerkenraad

ds. Jan van der Meulen

Na de opening van de kerkenraads-vergadering van april door Jaap de Visser, met twee citaten uit het boek 'Kies dan het leven' van Dorothee Sölle worden de actiepunten nagelopen.

Het dienstrooster van de zomerdiensten is bijna klaar. Het bezoeken van de

12+ ouders i.v.m. de 12+ nevendienst zal door Arjan en Jan samen met enkele anderen in de komende maanden tot de zomervakantie worden uitgevoerd. Op zaterdag 31 mei zal er een gemeentedag worden gehouden naar aanleiding van het eindverslag van de ICP commissie.

De jaarcijfers 2007 van de kerk worden door Henk Kroese toegelicht. Na vragen en enkele kleine correcties worden de cijfers goedgekeurd en onder voorbehoud dat de accountantsverklaring nog moet volgen wordt de penningmeester gedechargeerd voor de jaarrekening 2007.

Ook de jaarcijfers van de diaconie over 2007 worden gepresenteerd en toegelicht door Dries Kalsbeek. Er worden enkele vragen gesteld over posten die afwijken van eerdere jaren. Na beantwoording door de diaconie wordt ook deze rekening goedgekeurd en wordt de penningmeester decharge verleend over het jaar 2007. Met de evaluatie van de 40-dagentijd tot en met Pasen wordt gewacht tot de evaluatie van de liturgiecommissie geweest is.

De gezamenlijke gemeentedag van Gaasperdam, Bijlmermeer en Presbyterianen wordt zeer positief gewaardeerd. Een punt van zorg lijkt wel de deelname van de kant van de PGB. Misschien was het een beetje te kort op wereldgebedsdag en / of hebben mensen andere prioriteiten?

Evelien Wingelaar stapt over van het pastoraat naar het diaconaat. Per 1 april is zij diaken.

De bezinning is deze keer gewijd aan de schets die de ICP commissie gemaakt heeft van de gemeente naar aanleiding van de gevoerde geloofsgesprekken.

Er zijn waarderende opmerkingen en kritische opmerkingen ten aanzien van de gemeente in verwerkt. De waarderende opmerkingen laten onze sterke kant(en) zien, de kritische onze zwakheden of beperkingen. De vraag is hoe kijkt de kerkenraad en hoe de gemeente tegen deze schets aan en hoe wegen we de positieve en kritische punten.

Er ontstaat een discussie over hoe met name de kritische punten moeten worden geformuleerd en geëvalueerd.

Dit zal nader aan de orde komen op de gemeentemiddag van 31 mei, waarin we de gemeenteschets om zo te zeggen teruggeven aan de gemeente.

De vrijwilligersdag van Gaasperdam en Bijlmermeer is vrijdag 13 juni.

De organistenregeling wordt nog op een punt aangepast namelijk dat wanneer de Cantorij een extra keer gebruik wil maken van de dienst van een organist(e) dat dit moet worden meegedeeld aan de coördinator in verband met de extra betaling. De kerkenraad gaat ook akkoord met het voorstel dat de Cantorij zelf op zoek gaat naar een dirigent. Kerkenraad en College van Kerkrentmeesters zullen vervolgens de formele kant(en) van een eventuele aanstelling afhandelen. De wens van de kerkenraad om de Cantorij vaker in te schakelen bij kerkdiensten is overgebracht.

Het 3e lustrum van De Nieuwe Stad in september dit jaar zal gevierd worden met een korenfestival op vrijdag 5 september en een jubileumdienst op zondag 7 september. De hurende kerken zullen daar ook bij betrokken worden.

Uit de diaconie

Mérea Koolstra Lebailly

Sinds maart is er weer een groep vrijwilligers die de kerkdiensten in de kapel van het cellencomplex Schiphol-Oost bijwoont. Het is op maandagochtend en er zijn drie diensten. De eerste is al om negen uur.

De 'kerkgangers' zijn mensen uit alle delen van de wereld die gemeen hebben dat ze gevangen zitten omdat ze geen geldige documenten hebben.

Sommige vrijwilligers nemen hun muziekinstrumenten mee: een gitaar, een schuiftrompet, een klarinet... Die begeleiden het zingen.

Per dienst zijn er twee vrijwilligers aanwezig. Zij zijn, naast de pastores, erbij als teken van de christenen van 'buiten'.

De eerste keer zag ik ertegen op: vroeg de trein nemen naar Schiphol (op spitsuur), op tijd zijn om met de 'justitiebus' van Schiphol naar het cellencomplex op Schiphol-Oost te gaan, en vooral bewust zijn van mijn onmacht.

Ik ben er nu twee keer geweest.

De dienst is in het Engels. De evangelieteksten zijn in vier talen op een vel papier.

Voor voorbeden en danken nodigt de pastor mensen van de groep uit.

Het was indrukwekkend.

Als u wil kunt u ook met hen/ons in gebed zijn: voor hun situatie, voor de justitiepastores, voor de vrijwilligers, voor het personeel dat daar werkt.

Op maandagochtend of op een ander moment.

Belijdenis en doop in de Venser

ds. Arjan van Lagen

Op tweede Pinksterdag was er een speciale dienst in huize De Venser. Gewoonlijk is er altijd de derde maandag van de maand een gesprekskring in dit huis, maar voor deze keer zijn we uitgeweken naar de tweede maandag, namelijk de tweede Pinksterdag, en dan nog wel een volledige dienst van Schrift en Tafel. Er was een goede reden om dit zo te doen. Een van de deelnemers van de gespreksgroep had de wens te kennen gegeven gedoopt te willen worden. Hoezo?

Degene die gedoopt wilde worden heet Abrahamina Alexandra Regensburg. Zij is 96 jaar jong! Zij is geboren in 's-Gravenhage en ging ter kerke in de Regentessekerk. Later heeft zij in het toenmalig Nederlands-Indië gewoond en weer later in Amsterdam. Sinds kort woont zij in De Venser.

Altijd ging zij ervan uit dat ze gedoopt was, maar haar zus - 99 jaar jong! - vertelde haar dat zij niet gedoopt is vanwege de scheiding van hun ouders.

Mw. Regensburg belde mij na deze onthulling direct op met de vraag of zij alsnog gedoopt kon worden.

Dat kon, maar dan nadat zij belijdenis van haar geloof zou afleggen.

In overleg met de kerkenraad is het zo gebeurd.

Het was een bijzondere dienst op die tweede Pinksterdag. We hebben deze dienst gevierd met het vuur van Pinksteren en in de geest van Jezus.

Met haar dochter en kleinzoon, een paar nichtjes, vrienden, andere leden van de gespreksgroep en met een aantal mensen uit de gemeente. Een bijzondere dienst ook voor mij, omdat deze dopeling naar alle waarschijnlijkheid de oudste dopeling zal zijn die ik ooit mocht dopen.

Vrijwilligersavond

Pieter Glaser

Dit jaar is het de beurt aan Gaasperdam om de vrijwilligersavond te organiseren! Daarom worden alle vrijwilligers van de Protestantse Gemeenten te Bijlmermeer en Gaasperdam hartelijk uitgenodigd op vrijdag 13 juni om 20.00 uur in kerkgebouw De Drie Stromen om elkaar te ontmoeten en om verwend te worden met een leuk programma. De Drie Stromen vindt u aan de Renswoudestraat 75, 1106 BJ. Metrohalte Reigersbos, in het winkelcentrum linksaf. Aan het eind van het winkelcentrum vindt u rechts op het pleintje de kerk.

Voor informatie kunt u terecht bij Pieter Glaser, telefoon 697 7792, email:

pcglaser@planet.nl

Tot 13 juni!

Ouderenkring

Rie van Heteren

Op 15 mei mochten we in woord en beeld met Frank en Ans Odinot het vervolg van hun reis naar China en Mongolië meebeleven. Een prachtige en indrukwekkende tocht.

China is een dichtbevolkt land, in tegenstelling tot Mongolië. Dit land heeft enorme vergezichten, woestijn, strakke luchten, maar ook water- en rotspartijen. Mongolië kent armoede, is enigszins primitief; toch zagen we ook situaties met kleurrijke beelden. De mensen zijn vriendelijk en leven temidden van de natuur. Niet alleen mensen, maar massa's schapen, ranke paarden en andere dieren bevolken de vlakten van dit stukje aarde.

Even was het omschakelen om ons in De Nieuwe Stad te bevinden na deze prachtige reis.

Dit seizoen sluiten we af op donderdag 19 juni met een bezoek aan het Stadsarchief, gevestigd in 'De Bazel'.

Wij krijgen daar een rondleiding door het gebouw waarbij we het een en ander horen over de geschiedenis en het huidige gebruik van het gebouw. Afgesproken is dat we de metro nemen naar Centraal Station en op het perron van de metro (ons eindpunt) op elkaar wachten. Precies om 10.00 uur vertrekken we gezamenlijk en nemen een tram naar de Vijzelstraat.

Mocht je niet meegaan, wil dat dan even melden aan Ans Odinot telefoon 699 6046.

Kinderpagina

Hoi allemaal,

Deze maand is er woordzoeker, een kleurplaat en natuurlijk een verhaal van Jacki, Renate en Nienke, die deze maand van de basisschool afgaan.

Groetjes, Margje van der Veen

De meester gebaarde de klas dat ze op het podium moesten komen voor het slotlied van de schoolmusical. Hij telde de kinderen.

"Ik mis iemand. Waar is Renate?" "Op de WC, meester" antwoordde Nienke. Net op dat moment kwam Renate aanrennen. "Sorry mees. Die hoepelrok is echt onmogelijk." "Het is al goed, schiet op!" zei hij licht geïrriteerd.

Nienke keek de zaal in terwijl ze zong. Ze keek naar haar oma die op de tweede rij zat. Ze zag de glinstering in de ogen van haar oma en zong een beetje harder. Na het gesprek over de kruisjes had ze veel met haar oma over de Tweede Wereld oorlog gepraat en telkens was haar oma wat verdrietig geweest. Het deed Nienke goed dat haar oma zo genoot van de voorstelling.

Na afloop van de voorstelling was er een disco in de aula van de school. Renate, Jacki en Nienke stonden bij de bar met een cola in de handen te kijken hoe hun klasgenootjes aan het dansen waren.

Jackie stootte Renate aan. "Moet je Casper zien dansen. Hij lijkt wel een aap." giechelde ze. Renate proestte het uit en morste cola op haar truitje.

"Je mag blij zijn dat je de jurk van de musical niet aanheb. Tante Annie zou niet blij zijn geweest met vlekken op een van haar creaties." reageerde Nienke. Ze zag haar moeder gebaren dat ze naar huis gingen. Ze nam afscheid van haar vriendinnen en liep naar de garderobe om haar jas te pakken. Terwijl ze haar jas aanpakte voelde ze een hand op haar schouder. Ze draaide zich om en zag haar oma. "Liefje, ik heb wat voor je," zei ze. Haar oma stopte iets in Nienke's hand. Het was een van de kruisjes.

"Die andere bewaar ik voor je zusje als zij van de basisschool afgaat."

Eenheid onder christenen

Frank Odinot

Laatst las ik in *Trouw*, dat een kerk vooral floreert en groeit als de gemeenteleden zoveel mogelijk tot één groep behoren. Dus dezelfde huidskleur, dezelfde sociale status, dezelfde taal sprekend, noem maar op. Daarom is onze kerk wel een beetje uniek.

Zo waren wij het weekeinde van 4 mei weer in Chemnitz-Borna. Deze keer zowaar met veertien personen! Wij hebben er weer erg genoten van de hartelijke gastvrijheid.

Zaterdagsmorgens hebben wij ons beziggehouden met ‘doop en heilige Geest’. Dit was boeiend en leidde tot flinke discussie en uitwisseling.

Daarna hebben we kerken bezichtigd en op terrassen in de zon gezeten. ’s Avonds was er een gezamenlijke maaltijd met gerechten die door vele gemeenteleden waren klaargemaakt. Daarna werd er, ik kan wel zeggen, buitengewoon geanimeerd met elkaar gepraat. Dit jaar is het 25 jaar geleden, dat de eerste Nederlandse gasten in Borna arriveerden. Als aandenken kregen alle Nederlanders een kristallen vaasje met een ronde bodem (wankelt wel maar valt niet om) en een gegraveerde tekst:

25 Bijlmer-Borna 2008

Daarbij een tekst: *“Dank zeggen wij God voor 25 jaar partnerschap Bijlmer-Borna, Dank voor de afwisselende inhoud van ons partnerschap, hetzij zoet of zuur, scherp, hartig, bitter of zout.*

Dank voor de vaste basis in hem; een basis die ruimte geeft aan de beweeglijkheid van de inhoud.

En die de inhoud en ook ons in de beweging behoedt.”

We hebben een stad bezocht waar ooit de werkers in de zilvermijnen woonden. Het weekend eindigde op 4 mei met een gezamenlijke twee minuten stilte voor alle mensen in heden en verleden die hun leven geven/gaven voor de vrijheid en de slachtoffers van geweld en terreur. Dat was heel goed om samen te doen.

Zondag 18 mei was ook zo’n dag waarop we verder keken dan ons eigen vertrouwde clubje. Een kerkdienst met Ghanezen en Gaasperdammers.

Soms stil, soms erg druk met het voor ons onwennige slagwerk in de kerk.

Persoonlijk vind ik het jammer dat de Afrikanen het niet houden bij hun traditionele trommels, zoals de ‘djembé’; het slagwerk is wel erg hard.

Een flink aantal van onze gemeenteleden kon zich aardig invoegen in de dans richting offerblok voor het deponeren van de collecte. Een aantal van hen had zich daarvoor al ‘opgewarmd’ in de sacrale dans.

En elke keer treft het me weer, dat die sacrale dans me meer doet dan ik verwacht.

Iedereen zal het met mij eens zijn, als ik deze dienst karakteriseer als ‘zeer levendig’.

Al met al is het toch fantastisch, dat deze gemeente bereid is om verder te kijken dan alleen binnen de eigen muren.

Ik hoorde onlangs nog, dat mensen die uit de Bijlmer vertrokken zijn, de openheid en gezamenlijkheid van de Bijlmerkerk missen. Dus blijf ik bij mijn eerdere conclusie: ondanks vallen en opstaan een kerk om trots op te zijn!

De Barmhartige Samaritaan

uit: Stroomopwaarts
ds. Cees van Veelen

Geen bijbelverhaal is populairder onder diakenen dan de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan. Het logo van de diaconie in Amsterdam is er zelfs van afgeleid. Het kan verkeren.

In de tijd van Jezus was een Samaritaan, barmhartig of niet, iemand op wie werd neergekeken, waar je met een grote boog omheen liep.

De gelijkenis wordt verteld naar aanleiding van de vraag: Wie is mijn naaste? Wie is de mens die ik moet liefhebben? Dan volgt het verhaal van de man die beroofd wordt, en nadat een priester en een Leviet zonder te helpen voorbijliepen, door een Samaritaan geholpen wordt.

Maar verrassend is de vraag die Jezus vervolgens aan zijn hoorders stelt. Hij vraagt niet wie de naaste van de priester, de Leviet en de Samaritaan is geweest, maar wie de naaste is van het beroofde slachtoffer. Dat is het omgekeerde van wat je zou verwachten.

Ik denk dat ook de hoorders van de gelijkenis een vraag zouden hebben verwacht of mensen die aan de kant van de weg liggen wel je naaste zijn, die je moet helpen.

Jezus draait het om. Het uitgangspunt is het slachtoffer.

Als je beroofd en gewond aan de kant van de weg ligt, wie is dan je naaste?

Ik denk dat het je in zo'n situatie geen fluit kan schelen wie je helpt, als je maar geholpen wordt. Er zullen vast mensen genoeg zijn geweest die vonden dat een Samaritaan niet je naaste was, die je dus rustig voorbij liep zonder te helpen.

Wanneer je zelf in nood bent is het opeens anders. Dan is elke helper goed genoeg. En op de vraag wie de naaste is geweest van de beroofde man, kan men niet anders antwoorden dan de Samaritaan, die geholpen heeft. Die is naaste geworden.

De gelijkenis nodigt uit tot een andere manier van kijken naar mensen en naar jezelf. De vraag is niet in de eerste plaats: wie is mijn naaste, maar: wil ik een naaste zijn. Dat heeft te maken met eigenwaarde en zelfrespect. En ik denk dat iemand als de Samaritaan uit de gelijkenis vrolijker leeft, dan wie mensen aan de kant van de weg laat liggen, en zich blijft afvragen of het slachtoffer het uiteindelijk wel overleefd heeft.

Geloof in uitvoering

Namens de diaconie,
Jos de Boer 696 9805

Kerk in Actie Express verschijnt één keer per maand en houdt gemeenteleden en donateurs op de hoogte van het werk en het laatste nieuws van Kerk in Actie. (www.kerkinactie.nl)

Deze maand werd een stukje geschreven over het verzamelen van postzegels en ansichtkaarten. De Postzegel- en kaartenactie heeft in 2007 een totaal van €40.418,20 opgebracht. Van deze opbrengst is 80% bestemd voor het zendingswerk van Kerk in Actie en 20% gaat naar de Gereformeerde zendingsbond.

Ook wij hebben hier aan mee geholpen door veel postzegels en ansichtkaarten te sparen.

Wij doen dat in samenwerking met De Drie Stromenkerk in Gaasperdam die ook driftig aan het sparen is gegaan.

Zelf sta ik altijd verbaasd hoeveel postzegels/ansichtkaarten mensen weer hebben gespaard. Thuis heb ik een grote kartonnen doos vol postzegels en tassen vol ansichtkaarten; mobieltjes en munten. Oude telefoonkaarten kunnen nu ook worden gespaard, dus niet weggooien.

Nog deze maand ga ik samen met iemand van Gaasperdam de opbrengst voor Kerk in Actie wegbrengen. Wie nog een laatste voorraadje heeft kan dit nog bij mij inleveren. Maar wij gaan door met sparen dus later kan het ook worden ingeleverd. Elk mens/kind dat hiermee geholpen wordt is iets om zeer dankbaar voor te zijn. Een pessimist zei tegen mij dat het een druppel op de gloeiende plaat was om te sparen. Om met een optimist uit onze gemeente te spreken: "Wat ben ik blij dat wij die druppels mogen zijn". Want veel druppels maken een plas en veel plassen maken een zee.

Voor verdere informatie mag u mij altijd bellen.

Film in De Nieuwe Stad

Jaap Koolstra

Op 4 juni voor het eerst filmvoorstelling in De Nieuwe Stad!

Deze keer de keuze van Arjan van Lagen: 'China Blue'.

Voor bijzonderheden: zie Opnieuw van mei.

Inloop 19.30 uur met koffie/thee; aanvang 20.00 uur.

Bericht van een oude bekende

Johanna Dekker

Enige tijd geleden ontving ik een kaart van Samy Wahba. Hij schreef onder meer: "Hoe gaat het met... iedereen in de kerk - heel veel groeten, Wahba, Samy C0-C03 Postadres: P.I. ter Apel Postbus 69 9560 AB ter Apel.

NIEUWS VAN BUITEN DE GEMEENTE

PCOB/KBO

namens de besturen,
Wil Bakewel

Op onze bijeenkomst van maandag 5 mei waren wij met 18 personen. Het werd een heel gezellige middag, die gevuld was met sudoku puzzels en door verscheidene leden gedeclameerde gedichten.

Met algemene stemmen werd besloten, in juni geen bijeenkomst meer te houden. De maanden juni, juli en augustus zijn we dus met vakantie, maar op maandag 1 september 2008 hopen we weer te starten in het nieuwe seizoen. Plaats van samenkomst zal weer zijn Kerkcentrum De Drie Stromen, Renswoudestraat 75, metrohalte Reigersbos.

Aanvang 14.00 uur, kerk open 13.30 uur.

U bent allen hievoor van harte uitgenodigd! Over het onderwerp hopen we u nog nader te berichten.

Wij wensen alle leden en belangstellenden en hun familieleden een heel prettige vakantie toe en wij hopen u op 1 september weer te zien!

Missie-Zendingskalender 2009

‘Dromen van vrede en verzoening’ vormt het thema dat uitgewerkt is door de Colombiaanse schilder Jafeth Gómez. In Colombia woedt het langst lopende conflict van heel Latijns-Amerika, maar schilders, musici en schrijvers weigeren zich te laten verlammen door angst voor geweld. Zij richtten een beweging van kunstenaars op, ‘Teoartística’ waarvan ook Gómez deel uitmaakt. De kunstenaars geloven in de waardigheid van mensen, de kracht van moeder aarde en stellen hun vertrouwen op God. Jafeth Gómez verbeeldt deze inspiratiebronnen in zijn Schilderwerk, waarvan de Missie-Zendingskalender 2009 afbeeldingen bevat.

Vanaf 1 september wordt de kalender weer verkocht.

De prijs bedraagt dit jaar € 6,50

Zorg voor Zimbabwe

Raad van Kerken Amsterdam

Het moderamen van de Raad van Kerken in Nederland vraagt christenen en kerken aandacht te besteden aan de situatie in Zimbabwe en te bidden voor een verbetering van de situatie. Deze oproep gaat gepaard met een ondersteunende brief die namens de Raad vanuit Nederland is verstuurd naar de Zimbabwaanse Raad van Kerken.

De Raad van Kerken in Zimbabwe (ZCC), de Rooms-Katholieke Bisschoppenconferentie (ZCBC) en de Evangelische Gemeenschap van Zimbabwe (EFZ) hebben onlangs een gezamenlijke verklaring doen uitgaan waarin ze waarschuwen voor een mogelijke volkerenmoord in Zimbabwe. "Wij waarschuwen de wereld dat wij spoedig getuige zullen zijn van een genocide als die in Kenia, Rwanda en Burundi, als er niets wordt gedaan om de mensen van Zimbabwe uit hun gevaarlijke situatie te verlossen", schrijven de drie kerkelijke organisaties. De uitslag van de presidentsverkiezingen van 29 maart is nog altijd niet bekendgemaakt en het land verkeert in een diepe crisis. President Mugabe en zijn partij ZANU-PF lijken de absolute macht aan zich te willen houden. Mensenrechtenorganisaties als Amnesty International en Human Rights Watch melden dat de talloze fundamentele rechten met voeten worden getreden. Er zouden zelfs speciale kampen zijn opgezet om oppositieleiders te martelen.

De Raad van Kerken in Zimbabwe betuigde in 2003 en 2006 openlijk schuld voor het onvoldoende steun verlenen aan de bevolking in de politieke en economische crisis. De Raad noemde zichzelf te passief, terwijl er sprake was van 'geweld, verkrachting, intimidatie, vervolging en andere vormen van marteling die de natie verwoestten'.

In een vorige week naar buiten gekomen verklaring vraagt men onomwonden de uitslag van de verkiezingen te melden. Men distantieert zich van het geweld tegen de oppositie en vraagt de bevolking om de democratische rechten vreedzaam te verwerven. Men verzoekt ook de internationale en Afrikaanse gemeenschap om steun.

De Raad van Kerken in Nederland heeft in reactie een brief geschreven naar de Raad van Kerken in Zimbabwe vanuit het beginsel: 'waar één lid lijdt, lijden alle leden'. In de brief wordt solidariteit betuigd met de zusterorganisatie en men spreekt waardering uit voor de duidelijke stellingname van de Raad in Zimbabwe. De Nederlandse Raad vraagt tegelijk aan kerken in Nederland om de situatie in Zimbabwe te noemen in het eigen werk en onderdeel te laten zijn van de voorbede.

Kerken en de wmo

Henk-Jan Gosseling

De Wet Maatschappelijke Ondersteuning (wmo) is een wet die de zorg van mensen voor elkaar wil bevorderen. Het gaat daarbij concreet om thuiszorg, mantelzorg, opvang en onderdak en zelfstandig wonen. De zorg zal gedeeltelijk verschuiven van de officiële zorgaanbieders naar de directe leef sfeer van mensen, zoals familie, burens en vrienden, maar ook kerken en verenigingen.

Dat mensen zorg voor elkaar hebben past in de visie van kerken op de samenleving. Kerken staan ook een gemeenschap voor waarin mensen naar elkaar omzien. Kerken en gelovigen hebben daarom boodschap aan de gedachte van de wmo. Het Kerkhuis maakte vorig jaar een boekje met de titel 'wmo dat doen we zo!', waarin te lezen is dat kerken (zowel gevestigde als migrantenkerken) al heel veel doen om mensen te helpen die buiten de officiële kaders vallen. Tegen de achtergrond van de wmo is het van belang om dat ook te laten zien, aan het stadsdeel bijvoorbeeld en aan de officiële zorginstellingen.

Want wat er in de kerken gebeurt is daar vaak onvoldoende in beeld. Ambtenaren en mensen van reguliere hulpverleningsinstellingen spreken een andere taal dan mensen aan de basis.

Het Kerkhuis maakt zich sterk voor het overbruggen van deze kloof. We denken dat dat bijdraagt aan betere zorg in de wijk. Kerken staan dichtbij de burgers, en zij slagen er vaak in mensen te bereiken die voor de reguliere hulpverlening onbereikbaar zijn. Tegelijk beschikt de reguliere hulpverlening over goede methodieken en bekwame professionals om mensen in nood te ondersteunen. Kerken en officiële instanties kunnen elkaar dan ook goed aanvullen en moeten veel meer samenwerken.

Het Kerkhuis organiseerde onlangs een netwerklunch voor ambtenaren en vertegenwoordigers van de kerken. Zodat ze in een ontspannen sfeer van elkaar horen wat ze doen en elkaar zo nodig weten te vinden. Er waren pastores van gevestigde en migrantenkerken. Van het stadsdeel waren er medewerkers die zich bezighouden met wmo, armoede, wijkbeheer en diversiteit. De lunch voorzag in een behoefte en krijgt zeker een vervolg. Ook werken we eraan dat ambtenaren en zorgprofessionals langsgaan bij projecten van migrantenkerken teneinde bepaalde doelgroepen beter te bereiken.

Het sociale werk dat kerken doen gaat niet vanzelf, het vergt veel van de kerkleden. De belasting van deze vrijwilligers is groot. Migrantkerken tellen veel leden die in de samenleving aan de kant staan.

Daarom gaat Het Kerkhuis inventariseren welke behoefte er bij vrijwilligers is aan training en ondersteuning. Vervolgens gaan we praten met het Vrijwilligerssteunpunt om te kijken of zij een specifieke training voor deze groep kunnen verzorgen. Deze ondersteuning en training is essentieel voor de wmo,

want anders zou het slechts een ordinaire bezuinigingsmaatregel zijn. En dat kan niet de bedoeling zijn.

De wmo biedt een prachtige kans aan kerken, het stadsdeel en de reguliere zorginstellingen om zich samen in te zetten voor verbetering van de zorg en de leefbaarheid in Amsterdam Zuidoost.

LEZERS SCHRIJVEN

Abri 4

Henk de Boer

Abri du poisson

Langs de D 47, dichtbij Les Eyzies de Tayac in de Dordogne in Frankrijk is een kleine grot met een 1,05 meter grote afbeelding van een vis, waarschijnlijk een zalm, te zien.

Hij dateert uit het Gravettien, circa 23.000 voor Christus.

Abri du poisson, abri van de vis.

In de catacomben van Rome graveerden de eerste christenen ook een vis in de muren. Het zogenaamde Ichtus-teken.

Ze werden vervolgd en om te voorkomen dat ze herkenbaar waren, graveerden ze een visteken in de muren van de catacomben. Waarom een vis? Waarom niet een moede hinde die smacht naar water? Waarom niet een lam of een leeuw.

Waarom een vis? Omdat het Griekse woord voor vis ichtus is? Ichtus van Christus? De eerste leerlingen van Jezus waren vissers. Een jongen bracht Jezus vijf vissen en twee broden. Jezus at aan het Meer van Teberias vis en brood.

De leerlingen vingden over stuurboord 153 vissen. "Ik zal u vissers van mensen maken," zegt Jezus tot zijn eerste leerlingen die aan het vissen waren en aan het netten boeten. Een vis zwemt in het water, in de schaduw van de dood. Een vis is rein, is zuiver. Vis is metafoor voor de mens. In de wereld, maar niet van de wereld. "In de ogen van God is een zondaar gelijk aan een heilige," zei Mahatma Gandhi. Op Golgotha gaf God de mensheid een generaal pardon.

Dat vieren wij in de kerk. L'abri du poisson.

Au revoir!

De levenssteen

Aan Arnoud Blom

Er ligt een steen op mijn bureau
Jij hebt hem mij gegeven
En dat eenvoudige cadeau
Bewaar ik altijd, heel mijn leven.

In een rivier heeft hij zijn vorm gekregen
Rollend en botsend sleet hij steeds meer af
En op de oever heeft hij lang gelegen,
Tot jij hem pakte en hem mij gaf.

Ons leven is net als die kleine steen:
Het leven rolt en botst en stuit.
Soms denk je wel: waar gaat dat heen
En welke vorm komt er dan uit?

Jouw levenssteen is stevig aan de rol,
Er zijn al hele brokken afgeslagen.
Misschien vraag je je af: houd ik dit vol,
Of word ik uiteindelijk verslagen?

Zoals die steen is afgesleten
Om zijn mooie ronding te doen ontstaan
Zo heb ik zelf een zeker-weten
Dat het jou net zo zal gaan.

Er ligt een steen hier op mijn hart
Die mij de adem soms doet stokken.
Een zware steen, die 't leven tart:
Komt het wel goed, of krijgen we soms brokken?

Dan denk ik aan die kleine levenssteen
Zo afgesleten in zijn woeste baan,
Die veel volmakter dan voorheen
Naar Gods volmaakte liefdeszee zal gaan.

Frank Odinot


```
ERROR: undefined
OFFENDING COMMAND:

STACK:
```